

ת"פ 12997/07/17 - מדינת ישראל נגד מאלכ שואהנה

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

ת"פ 12997-07-17 מדינת ישראל נ' שואהנה(עציר)

בפני
בעניין: כבוד השופטת מיכל ברנט
מדינת ישראל

המאשימה

נגד

מאלכ שואהנה (עציר)

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום המתוקן והורשע בעבירות של שוד מזוין בחבורה, עבירה לפי סעיף 402(ב) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 ובעבירה של שהיה בלתי חוקית, עבירה לפי סעיף 12(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

2. על פי עובדות כתב האישום, הנאשם הינו תושב האזור הרשאי לעבוד בישראל במרחב התפר בלבד. במועד הרלוונטי לכתב האישום שהה הנאשם בישראל שלא כדין.

עובר ליום 19.6.17 בשעה 00:25 או בסמוך לכך, נכנס הנאשם לשטח ישראל ביחד עם אחר או אחרים שזהותם אינה ידועה במדויק למאשימה.

אותה עת ישב ל.א. , קטין יליד 2000 (להלן: "הקטין") על המדרגות שבחצר ביתו שברחוב שח"ל בהוד השרון כשהוא משחק בטלפון הסלולארי שלו מסוג גלקסי 6 (להלן: "הפלאפון").

הנאשם ואדם נוסף (להלן: "האחר") אשר הבחינו בקטין ובפלאפון שבידו, חלפו רגלית על פני בית הקטין, הלוך ושוב, על גבי המדרכה שמעבר לכביש והכל על מנת לוודא כי הקטין נמצא במקום.

מיד לאחר מכן חבר הנאשם אל האחר והשניים נכנסו במהירות לחצר בית הקטין.

האחר אמר לקטין "הכל בסדר, תביא את הדברים שלך ולא נעשה לך כלום". בפחדו, שאל הקטין מה קרה והאחר חזר על אימו בכעס: "תביא את מה שיש עליך או שאני ארצח אותך".

בתוך כך הוציא הנאשם סכין, התקרב אל הקטין והצמידה לצווארו בתנועות מאיימות.

האחר חטף מידו של הקטין את מכשיר הפלאפון ולקח מתוך כיסיו של הקטין את תעודת הזהות שלו, רישיון נהיגה, שעון זהב ששווי כ- 1,000 ₪ ו- 70 ₪ במזומן.

כל העת המשיך הנאשם לקרב את הסכין אל עברו של הקטין.

משהבחין הנאשם בשרשרת זהב שהיתה תלויה על צווארו של הקטין, אשר שוויה כ- 2,000 ₪, ניסה למשוך אותה ממנו בכוח, אך האחר סימן לו לא לעשות זאת, והקטין, בפחדו מן הנאשם, הוריד את השרשרת ומסרה לאחר.

בהמשך, פנו הנאשם והאחר לצאת מחצר הבית, אולם הנאשם סב על עקביו, פנה לקטין, הניף את סכינו ואיים עליו באומרו: "שקט, אתה לא אומר מילה". או אז ברחו הנאשם והאחר בריצה מהמקום.

3. במסגרת הסדר הטיעון הסכימו הצדדים כי יוגש תסקיר לעונש וכן הוגש תסקיר קורבן עבירה.

4. על פי תסקיר נפגע העבירה, הקטין סובל מפוסט טראומה, הוא החל לסבול מסימפטומים שונים: תסמיני עוררות פסיכו-פיזיולוגיים אשר מתבטאים בקשיי שינה, התעוררות באמצע הלילה, קשיי ריכוז, התפרצויות זעם, עצבנות, מתיחות ודריכות, זריקת חפצים, חלומות רעים, תסמיני הימנעות כגון אובדן עניין בספורט, ירידה בחשק לעשות דברים, סירוב לישון לבד ושינה כשסכין לצדו, עישון נרגילה, ושתיית אלכוהול עד שכרון.

הקטין נותר מפוחד ומאויס, ללא בטחון בעצמו ותחושת השליטה ניטלה ממנו.

בעבר רצה להיות בתפקיד קרבי בצה"ל אך בעקבות האירוע הוא חושש מהאחריות בנשיאת נשק ומפחד כי יעשה בו שימוש לרעה במהלך התקף עצבים. העולם נתפס בעיניו כבלתי צפוי, לא ניתן לשליטה ולא צודק.

הקטין מפוחד בין השאר נוכח העובדה כי הנאשם והאחר יודעים היכן הוא מתגורר והוא חושש כי יפגעו בו לאחר שהנאשם יסיים לרצות את עונשו.

הפגיעה בקטין פגעה בכל בני המשפחה, אחיותיו חוששות לישון לבדן, אבי הקטין חרדתי ושני ההורים דרוכים ומוצפים במחשבות כי אחד מילדיהם יפגע בעתיד.

כמו כן התדרדר הקטין בלימודיו.

5. אמו של המתלונן העידה אף היא וחזרה על הדברים שנכתבו בתסקיר נפגע העבירה.

6. תסקיר שירות המבחן הנוגע לנאשם - הנאשם בן 23 שנים, יליד הרשות הפלסטינית ומתגורר בקלקיליה, הוא רווק וסיים 8 שנות לימוד. על רקע מצב כלכלי קשה של הוריו, התמודדות עם מצוקה ועוני, הפסיק את לימודיו והחל לעבוד. אחת מאחיותיו נפטרה בעת היותה בת 8 שנים, אחיו הצעיר מתמודד עם מחלת ניוון שרירים ואחייניתו בת השמונה מתמודדת עם מחלת הסרטן.

לחובתו שתי הרשעות קודמות, הוא קיבל אחריות על ביצוען של העבירות, על התנהגותו האלימה כלפי הקטין והביע חרטה על מעשיו.

לטענתו הוא נגרר ונוצל על ידי אדם שאצלו עבד ובשל מצבו הכלכלי המורכב, לא הצליח לעמוד בפיתוי, הסכים להצעה ולא נתן דעתו להשלכותיה.

שירות המבחן העריך כי רמת הסיכון להתנהגות אלימה של הנאשם בעתיד היא בינונית וחומרת תוצאותיה הצפויה אף היא בינונית והמליץ כי יושת על הנאשם עונש מוחשי עם גבולות ברורים אשר ימחיש לו את חומרת מעשיו והנזק שנגרם לקטין כתוצאה מהתנהגותו ולצד זאת, להתחשב בהתמודדותו עם רקע משפחתי מורכב, הן כלכלית והן בריאותית וניהול אורח חיים הישרדותי.

7. הוגש לעיוני גיליון הרשעותיו הקודמות של הנאשם ממנו עולה כי לחובתו שתי הרשעות קודמות, האחת בגין כניסה לישראל שלא כדין בעטיה נדון למאסר מותנה שהוא בר הפעלה בתיק שבפני והשניה - הרשעה מבית המשפט לנוער בגין 3 עבירות של כניסה לישראל שלא כדין, שלוש עבירות התפרצות ושלוש עבירות גניבה, בגין נדון למאסר בפועל בן חודשיים. הרשעה זו התיישנה.

8. ב"כ המאשימה טען כי הנאשם הורשע באירוע חמור מאוד, בעל השלכה הרסנית על קרבן העבירה, אירוע בעל מימד תכנוני. הנאשם ושותפיו חלפו על פני בית הקטין מספר פעמים, איתרו את הרגע הנכון והתנפלו על הקרבן. מדובר בשוד ברמת חומרה גבוהה ביותר - שוד בחבורה. אדם המחלל בצורה כה גסה את תחושת הביטחון של אזרחים מן השורה, שומרי חוק, הנמצאים בביתם, צריך להיענש בחומרה, במיוחד שעה שמדברים על מי שפעם אחר פעם נכנס למדינת ישראל ובעצם כניסתו מבצע עבירה. העבירה מהווה עליית מדרגה- מגניבה ופריצה לעבירות שוד אלים. בתיק הקודם בו הורשע נטה עמו ביהמ"ש חסד, התחשב בנסיבותיו האישיות ולכן היום, ככל ותהינה נסיבות כאלה- יש לדחות על הסף. מדובר באדם שנעדר מורא חוק והגיעה העת לענישה מחמירה בעניינו וזאת על מנת להגשים תכלית תיקון 113 בנוגע להרתעת היחיד בצורה משמעותית בענישה כבדת משקל. יש לקחת בחשבון את החשיבות בהרתעת הרבים, תסקיר שירות המבחן מצביע על היעדר אמפתיה של הנאשם בביצוע המעשים כמו גם ניסיון שלו לטעון לנסיבות אישיות, אלא שאלה אינן יכולות לשמש הגנה פעם אחר פעם. גם תסקיר שירות המבחן מציע ענישה מוחשית.

לטענתו של ב"כ המאשימה, מתחם הענישה צריך לעמוד על 4-7 שנות מאסר ואת הנאשם יש למקם במחצית העליונה של המתחם.

ב"כ המאשימה הפנה לתסקיר הקרבן שהוגש והדגיש את ההשפעה החמורה שיש למעשי הנאשם על הקטין. כן הוגש גזר הדין שבו מאסר מותנה בר הפעלה וב"כ המאשימה עתר להפעילו באופן מצטבר לעונש שיוטל, להשית על הנאשם מאסר על תנאי ופיצוי.

9. ב"כ הנאשם טענה כי הנאשם היה בן 22 שנים בעת ביצוע העבירות, ללא עבר פלילי מכביד, הנאשם נטל אחריות, הודה וחסך את העדת הקטין. נסיבותיו האישיות של הנאשם קשות ביותר, אביו לאחר אירוע מוחי והתקף לב, אחיו סובל ממחלת ניוון שרירים קשה וגם אחייניתו סובלת ממחלה קשה. הוא נכנס לארץ לעבוד ונגרר אחרי אותם אנשים. לא מדובר בשוד כספות, אלא בשוד מסמכים, כסף וטלפון סלולארי. הקרבן בן 18 שנים כיום ובעת ביצוע העבירה היה בן 17 שנים. הנאשם מתבייש במעשיו, יש לזקוף לזכותו את קבלת האחריות, גילו הצעיר, והיעדר עבר מכביד. ב"כ הנאשם סברה כי מתחם הענישה צריך לנוע בין 24 חודשים ל- 4 שנות מאסר ויש למקם את הנאשם קרוב לחלקו התחתון של המתחם.

10. הנאשם בדברו האחרון טען כי עשה טעות, קיבל אחריות על מעשיו, מצטער על שקרה ואמר כי לעולם לא יחזור על מעשיו.

דין והכרעה:

11. הערך המוגן בעבירה זו הינה הגנה על גופו של אדם ובטחונו האישי, הגנה על קניינו ושמירת הסדר הציבורי.

12. מתחם העונש ההולם - לתמיכה בעמדתו העונשית הציג ב"כ המאשימה שני פסקי דין:

ע"פ 3658/14 **יליסייב נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) בו הורשע המערער בביצוע שוד בנסיבות מחמירות לאחר שאיים על אשה בסכין, איים עליה שלא תצחק שאם לא כן תפגע, דרש ממנה כסף ומשטענה כי אין בידה כסף מסרה לו את הטלפון הסלולארי שלה והלה נמלט.

המערער נדון לארבע שנות מאסר ועונשים נלווים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם ענישה הנע בין 3 ל - 6 שנות מאסר. המערער הודה בביצוע העבירה, לחובתו מספר הרשעות קודמות, נסיבות חיים קשות ובעיות בריאותיות ובית המשפט העליון קבע כי מדובר בענישה ההולמת את מעשה העבירה.

ע"פ 5780/13 **בן אבו נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו) נדון ערעור על חומרת העונש - 52 חודשי מאסר בפועל. המערער שדד חנות מכולת בשעות הערב, עת נכח בה אדם מבוגר בגפו, מתחם הענישה נקבע כנע בין שלוש לשש שנות מאסר ובית המשפט העליון קבע כי מתחם הענישה צריך לנוע בין 30 ל - 60 חודשי מאסר והעמיד את עונשו של המערער על 45 חודשי מאסר. יש להדגיש כי התערבות בית המשפט העליון בעונש מקורה בקביעת מתחם שונה בתיק שנסיבותיו דומות חמישה ימים קודם לכם על ידי אותו מותב.

13. המדובר בעניינו בעבירה שאינה ספונטאנית, אלא עבירה שתוכננה מראש על ידי הנאשם והאחר, אלה צפו בבית קורבן העבירה זמן מה והחליטו לבצע את העבירה עת ישב הקטין בחצר ביתו. הנאשם עשה שימוש בסכין אשר הצמיד לצווארו של הקטין תוך איומים והטלת מורא עליו.

בנסיבות אלה דומני כי מתחם הענישה צריך לנוע בין 3 שנות מאסר ל - 6 שנות מאסר.

14. לנאשם, כאמור, הרשעות קודמות כמפורט מעלה, קיימת חומרה רבה במעשיו שנעשו כלפי קטין, בביתו של הקטין אשר אמור להיות מבצרו, תוך התנהלות עבריינית אשר גרמה לנזק נפשי כבד לקטין כמתואר בתסקיר קורבן העבירה.

מאידך, הנאשם נטל אחריות, הודה בעובדות כתב האישום, חסך את העדת המתלונן והביע צער על מעשיו.

15. בנסיבות אלה סבורני כי יש להשית על הנאשם עונש אשר ישקף מחד את חומרת העבירה ויקח בחשבון את נסיבות חייו המורכבות ואת הודאתו של הנאשם מאידך.

16. לאור האמור הנני גוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:

א. ארבע שנות מאסר מיום מעצרו של הנאשם 24.6.17.

ב. הנני מפעילה את המאסר המותנה שהושת על הנאשם בת.פ. (4426-11-15 בית משפט השלום בכפר-סבא), מאסר על תנאי בן חודשיים אשר ירוצה באופן מצטבר לעונש בתיק זה כך שבסך הכל ירצה הנאשם 50 חודשי מאסר.

ג. 8 חודשים מאסר על תנאי והתנאי שהנאשם לא יעבור במשך שלוש שנים מיום שחרורו ממאסר עבירת אלימות שהיא פשע.

ד. 4 חודשי מאסר על תנאי והתנאי שהנאשם לא יעבור במשך שנתיים מיום שחרורו ממאסר עבירה על חוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

ה. 5,000 ₪ קנס או 30 ימי מאסר תמורתו.

זכות ערעור לבית המשפט העליון תוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, כ"ט תמוז תשע"ח, 12 יולי 2018, במעמד ב"כ המאשימה, עו"ד רוזנצווייג, ב"כ הנאשם עו"ד משה יוחאי בשם עו"ד מאיה גלעדי והנאשם אשר הובא על ידי שב"ס.